

Olvasmány ApCsel 13, 14. 43-52

Abban az időben Pál és Barnabás Pergén keresztül eljutott a pizidiai Antiochiába. Itt egy szombaton bementek a zsinagógába, és leültek.

Amikor a gyülekezet szétszlott, a zsidók és az istenfélő jövevények közül sokan Pál és Barnabás nyomába szegődtek. Ezeket arra biztatták, hogy tartsanak ki az Isten kegyelmében.

A következő szombaton csaknem az egész város összegyűlt, hogy hallja az Isten szavát. Amikor a zsidók meglátták a nagy tömeget, irigység fogta el őket, s rágalmakat szórva próbálták Pál szavait meghazudtolni.

De Pál és Barnabás bátran megfeleleltek nekik: „Először nektek kellett hirdetnünk az Isten szavát. De mert visszautasítottátok és méltatlannak ítéltétek magatokat az örök életre, most a pogányokhoz fordulunk. Ezt a parancsot adta nekünk az Úr: » A pogányok világosságává tettelek, hogy üdvösségük légy egészen a föld végső határáig.«”

Amikor a pogányok ezt meghallották, örültek, magasztalták az Isten szavát, és hittek is mind, akik az örök életre voltak rendelve. Elterjedt az Úr szava az egész környéken.

A zsidók azonban felbujtatták az előkelő vallásos asszonyokat meg a város tekintélyesebb férfiai, és üldözést szítva Pál és Barnabás ellen, elűzték őket a vidékről.

Ők – bizonyosságul ellenük – lerázták lábukról a port, és Ikóniumba mentek. A tanítványokat eltöltötte az öröm és a Szentlélek.

Szentlecke Jel 7, 9. 14b-17

ÉN, János, akkora sereget láttam, hogy meg sem lehetett számlálni. Minden nemzetből és törzsből, népből és nyelvből álltak ott a trón és a Bárány előtt. Fehér ruhában voltak, a kezükben pálmaággal.

Ekkor a vének közül az egyik megszólított, és azt mondta: „Ezek a nagy szorongattatásból jöttek. Ruhájukat fehérre mosták a Bárány vérében.

Ezért állnak Isten trónja előtt, s éjjelnappal szolgálnak neki a templomban. A trónon ülő oltalmat nyújt nekik. Nem éheznek és nem szomjaznak többé, a nap nem égeti őket, sem másfajta hőség.

Mert a Bárány, aki a királyi trónon ül, legelteti és az élő vizek forrásához tereli őket. Isten pedig letöröl a szemükről minden könnyet.”

Evangélium Jn 10, 27-30

Abban az időben Jézus ezt mondta tanítványainak: „Juhaim hallgatnak szavamra. Ismerem őket, és ők követnek engem. Örök életet adok nekik, nem vesznek el soha, és senki nem ragadja ki őket kezemből.

Atyám, aki nekem adta őket, nagyobb mindenkinél: Atyám kezéből nem ragadhat ki senki semmit. Én és az Atya egy vagyunk.”

Szabó Lőrinc:

Biztató a tavaszban

Töröld könnyed, gyúrd le fájdalmadat,
te nem azért vagy, hogy odaragadj
ügyhöz, multhoz, amely nem a tiéd,
és dac poshasszon és keserőség.
Kaptál ütleget, kaptál eleget
(légy keresztyén s mondd: érdemelteket,
s könnyűlsz tőle!)... Most ne vélt igazad
emlegesd, s ne a hibát, a zavart
(az benned is volt!): nézd a rétet, a
nagy fényt, a Feltámadást!... Tavasz
jött újra a földednek: nézd, a nép
dolgozik, szépül város és vidék:
nem árt, hogy eltűnt sok gőg, régi copf,
s jobb lesz a jó, ha te is akarod,
ha igazán:... másét és magadét,
úgy gyógyítod ama ezer sebét,
ha az csordítja megnyugvó szived,
ami sosem elég, a Szeretet!

HIRDETÉS

Ferenc pápa kezdeményezésére jövő vasárnap, április 24-én Európa összes templomában az ukrainai rászorulók javára gyűjtenek. A befolyt perselyadományokat mi is erre a célra fogjuk továbbítani.